

jestem wiosną, która się spóźnia,
nie pamięta jak robić zieleni,
twardą rzeką, skutą smutkiem do piachu
i nic nie zrobię, gdy będziesz płakać.

rozbita w stanie stałym, z krą krążącą
jak sen. ciągniesz się po powierzchni
kalendarza. nie dbamy o czas i odległość,
rozumiemy porzucenie, wieczną zimę.
może się nie bój zaczekać, a ja zacznę
kojarzyć ciepło, nie patrzeć mu w oczy
pod wiatr.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

gaga26111, dodano 29.03.2023 07:27

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.